

ærede Rigsdagsmand med Ordene i § 39, som den ærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, hvorefter enhver Valger er valgberegtiget baade til Landstthinget og til Folkethinget. Jeg svarer den ærede Rigsdagsmand med Ordene i § 44, som vise, at Amtet allerede er en tilstrækkelig stor Valgkreds i den Forstand, som omtales i § 41, thi det vil dog den ærede Rigsdagsmand indrømme mig, at Færøerne blive ikke større i den Forstand, hvorom her er Tale, om de faae et Amtsraad, endnu, da de intet have. (Tscherning: Jo!) Ja, det bliver maaskee større i en anden Forstand, det ville vi haabe, det er muligt, men den ærede Rigsdagsmand vil til Gjengjæld indrømme mig, at de virkelig ikke blive større i den Forstand, som her er Tale om, i den rene, simple Størrelses Betydning. Jeg troer altsaa, at det virkelig er med god Grund, naar den ærede Rigsdagsmand opgiver sit Argument fra Grundloven. (Tscherning: Jeg opgiver det ikke!). Naa! saa lad os engang lade disse Betragtninger fare, og lad os spørge, om det end ikke var forudsat i Grundloven — som jeg troer at have godtgjort — at der burde være en Repræsentation af Færingerne her i Rigsdagen, skulde vi da ikke alligevel modtage et saadant Udkast som det foreliggende? Her gaaer jeg i det Hele ganske ind paa det Synspunkt, som den ærede Rigsdagsmand opstillede, og det Synspunkt, som er fremsat fra en anden æret Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget med ham; kun maa jeg erklære, hvorfor jeg før tillod mig til ham at sige Nei, idet der nemlig blev sagt nogle Ord istedetfor det, som jeg havde sagt, Ord, som kunde synes væsentlige, men, som dog ikke vare ganske væsentlige. Jeg sagde nemlig, foranlediget ved de Ord, som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) havde brugt, at jeg ganske vist antog, at, ligesom den

souveraine Konge ikke havde taget nogen Beslutning om danske Loves Udstrækning til Færøerne, uden efterat have modtaget en Indstilling, eller, da det er et noget tvivlsomt Udtryk, en Erklæring, en Betænkning fra Færøerne, saaledes meente jeg ogsaa, at det vilde blive paaseet, naar der var Spørgsmaal om danske Loves Udvidelse til Færøerne paa den danske Rigsdag, at der forelaa en Erklæring — og saasnart et Amtsraad er indrettet paa Færøerne, hvilket bør stee snarest muligt, altsaa en Erklæring fra Amtsraadet; men jeg sagde ikke, at der ikke skulde kunne gives nogen Lov her, førend man havde en saadan Erklæring; thi, saa maatte jeg jo stemme mod denne Lov, ja, saa kunde vi aldrig komme til at faae en Lov, da vi jo saa i ethvert Tilfælde maatte begynde med Kommuneraadet, og vi kunne jo ikke faae nogen Betænkning fra et Kommuneraad, førend vi have faaet et Kommuneraad, ikke engang i Overgangstiden. Jeg nægter ikke, at det jo kan være hensigtsmæssigt at indhente sige Betænkninger, førend man giver Love, men jeg kan paa ingen Maade indrømme, at der aldrig skulde kunne gives Love, uden at der forelaa en saadan Betænkning; det kan jo være nødvendigt, og derover maa jo Rigsdagen og den lovgivende Magt i det Hele være Dommer; men ganske vist er jeg enig i, at Reglen bliver den, at der ikke bliver Spørgsmaal om at give Love ialmindelighed, hvad enten disse Love blive Love, der udvide Danmarks Ret over Færøerne, eller nye særegne Love for Færøerne, uden at man først har en Betænkning fra Amtsraadet. Men derfor mener jeg ikke, at denne Amtsraadsbetænkning skulde gjøre Sagen klar (Tscherning: Nei! paa ingen Maade!). Det glæder mig, at det ærede Medlem er enig med mig i hvad jeg siger.